

Written by தமிழ்நாடு கம்

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

ஐந்தாம் பருவம் மொத்த உருவமாக விளங்கிய புளட் தனது போலி "மார்க்கிங்" சித்தாந்த வாய்ச்சவாடால், பல படுகொலைகளுக்கு நியாயம் கற்பித்தது. இவ்வாறு நியாயம் கற்பித்த போதும், தளத்தில் வலையைச் செய்த பல தோழர்கள் ஒதுங்கினர். இவர்கள் ஒதுங்கிய போதும், விடுதலைப் போராட்டத்தில் இருந்து ஒதுங்கவில்லை. புளட்டில் வலையைச் செய்தவர்கள் ஒதுங்கியது, மூதலாவதாக சூழிபுரம் படுகொலையுடன் தான். இவர்கள் ஒதுங்கி சும்மா இருக்கவில்லை. மாறாக புளட்டின் பின்தளத்தில் நடந்த உட்படுகொலைகளை மையமாக வைத்து, பலர் தம்மால் முடிந்த அளவிற்கு புளட்டுக்கு எதிராக பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டனர். அவ்வாறு பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டதால், பலரது உபபாக்கிக் கரங்கள் துரத்தின. இந்த வகையில் பல தோழர்கள் நேரிடையான எனக்குத் தெரிந்த சுகந்தன், அவருடன் வலையைச் செய்த பரந்தாமன், சுகன் போன்றோரோடு பல கலகைக் கழக மட்டத்தில் விமலவேஸ்வரன், தர்மலிங்கம், நந்தா, வனிதா, கலா, ஹப்பி போன்றோர்களும் ஜி.பி, பிரசாத், ஜீ வன், கருபரன், கவிராஜ் போன்ற ரசீதோ மாணவர் மற்றும் மக்கள் அமைப்பினரும் புளட்டுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தை நம்பிக்கையான தோழர்கள் மட்டத்திலும் மக்களமைப்புகள் மாணவ தோழர்கள், மாற்று இயக்கங்களிலிருந்து தமது சொந்த இயக்க அராஜகத்தை எதிர்த்து நின்ற மாற்றியக்க தோழர்களோடு இணைந்து மக்கள் மத்தியில் நேரிடையாகவும் ரசீதோ அமைப்புகள் இருந்தவாறே அவ் அமைப்புகள் எம் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

இவ்வாறு புளட்டுக்கு எதிரான வலையைத் தளத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. பின்தளத்தில் பயிற்சிகளின் உக்கிரம் அதிகரித்தது. அதன் ஒரு வடிவமாக புதிய பயிற்சி முகாங்களும், புதிய வியூகங்கள் அடங்கிய இராணுவ வகுப்புகளும் நடப்பதைத் தொடங்கின. மாணிக்கதாசனால ஹய்கொமாண்டஸ் என்றும், சகேர் மாஸ்ரால் கொமாண்டோ என்றும், சூனில் என்பவரால் தடபாடா என்று இன்னொரு பயிற்சி முகாமும் உருவாக்கப்பட்டன. சாதாரணமான பயிற்சி முடிந்தவர்கள் தெரிவூ செய்யப்பட்ட இவற்றிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். சாதாரண பயிற்சி முகாம்களில் அரசியல் வகுப்பு நிறுத்தப்பட்டது, இராணுவ வகுப்புகள் மூன்று தனி முகாமில் பயிற்சி பெற்றவர்களால் நடத்தப்பட்டது. இதன் மாற்றி புளட்டின் மத்திய குழுவில் இருந்த இந்திய உளவுப்பட ரோவின் பிரதிநிதியான சகேர் என்பவரால், இராணுவ வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இந்த இராணுவ வகுப்பிற்காக ஒரு கைநூலும் தயாரிக்கப்பட்டது. நான் அறிந்தவரையில் இதுதான் தமிழில் வளிவந்த மூதல் இராணுவ யுத்திகள் அடங்கிய கைநூல். இதன் தனி பயிற்சி முகாமில் பயிற்சி பெற்ற தயாமயூரன், மணி, அனரணி (திருமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்) போன்றவர்கள் தயாரிக்க, அதற்கு மேற்பார்வையாளராக இருந்தவர் இந்த சகேர் மாஸ்ரர். இந்த கைநூலைப் புளட்டின் இராணுவக் கைநூல். இது குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு சில திருத்தங்கள் செய்து வளிவந்தது.

இராணுவக் கண்ணோட்டத்தில் மாத் திரம் அக்கறை கொண்டிருந்த புளட், தனது வளிநாட்டவர்களின் தொடர்பால் ஆயுதங்களையும் கொள்வனவு செய்தது. புளட்டுக்கு என ஆயுதங்கள் திருவனந்தபுர விமான நிலையம் டாக் கொண்டுவர

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

ஏற்பாடுகள் நடப்பெற்றது. திருவனந்தபுரத்தில் ஆயுதங்கள் வந்து இறங்கின. இவர்களின் சோம்பேறித்தனமோ அல்லது றோவின் வலையோ, ஆயுதங்களை பொறுப்பேற்க சின்றவர்கள் குறித்த நேரத்தில் அங்கு செல்லவில்லை. மாறாக இரு நாட்கள் கழித்து அங்கு சின்ற போது, அதை ஒப்படைக்க மறுத்த சூங்க அதிகாரியை புளட் மிரட்டியது. கந்தசாமி (சங்கிலி) “இந்த பொருட்களைத் தராவிட்டால் உனது பிள்ளையைக் கடத்துவனே” என மிரட்டியதால், அந்த அதிகாரி ஆயுதங்கள் அதனுள் இருப்பதை பகிரங்கப் படுத்தி இவர்கள் எடுக்காதபடி செய்தார். இதனால் புளட்டின் இரணுவ நகர்வானது பின்தள்ளப்பட்டது.

இக்காலங்களில் நாம் தொடர்ந்தும் சிறையினுள்ளையே இருந்தோம். எம்மை வந்து சந்திப்பவர்களின் அளவும் குறைந்தது. முகாமில் இருந்த தோழர்கள் எம்முடன் சரளமாக பழகத்தொடங்கினர். திடீர் என ஒருநாள் நாம் இருந்த கட்டாரத்தை விட்டு எம்மை வளியில் எடுத்து, முகாமில் உள்ள தோழர்களுடன் இருக்கும்படி வாமதவேன், சந்தில் போன்றோரால் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதன்படியில் நாமும் அவர்களுடன் சாதாரணமாக இருந்தோம். எம்மால் பயிற்சி எடுக்க முடியாததால், நாம் முகாமின் உள் இருக்க மற்றைய தோழர்கள் பயிற்சி எடுக்கச் சின்றனர். அப்போது எமது முகாமை நோக்கி ஜீப் வண்டியில் உமாமகஸேவரன், கண்ணன் உட்பட பலர் வந்தனர். வந்தவர்கள் முகாமை சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, முகாமில் உள்ள தோழர்கள் (நாம் உட்பட) அனைவருக்கும் ஒரு கட்டத்தை நடத்திவிட்டு மீண்டும் புறப்பட்டனர். இவர்கள் சற்றுத் தூரம் சின்றிருப்பார்கள், முகாம் பொறுப்பாளர் வளவன் எம்மை அழைத்து மீண்டும் எமது கட்டாரத்துக்குள் அடைத்தார். எமக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஏன் இந்த நாடகம் என்று. மீண்டும் கட்டாரத்தினுள் இருந்தபடி புத்தகங்களை வாசிக்கத் தொடங்கினோம்.

இக்காலங்களில் எம்மிடையே சில முரண்பாடுகள் வரும். இதில் ஒன்று என்னை மையப்படுத்துதியதாக இருக்கும். அதாவது நான் கதகைக்கும் போது “டா” போட்டுக் கதைப்பேன். உதாரணத்திற்கு என்னடாப்பா என்று கதைப்பதால், எம்மை சந்திக்க வருபவர்களுடனும் அதே போன்று கதைப்பேன். இது எமது ஊரின் பச்சைவழக்காக இருந்ததால், அவ்வாறு கதைப்பதால் எம்மில் முரண்பாடு ஏற்படும். காரணம் சந்திக்க வருபவர்களை நான் மரியாதை இல்லாமல் பச்சைகின்றனே என்று நினைத்து எம்மை தாக்குவார்கள். ஏற்கனவே வாமதவேனுடன் கதகைக்கும் போது நான் அவரை மரியாதை குறைவாகக் கதகைகின்றனே என்று கூறி, தாக்கிய சம்பவம் உண்டு. ஆனால் என்னால் அதை மாற்ற முடியவில்லை காரணம் அது பழக்கத்தில் இருந்ததால், இதைப் பற்றி என்னை மற்றவர்கள் பச்சைம் போது ஜெகன் எனக்கு ஆதரவாகக் கதைப்பார்.

இவ்வாறு எமது காலம் அதனுள் முடக்கப்பட்டதாக இருந்தது. அன்றைய காலகட்டத்தில் அனைத்து முகாம் பொறுப்பாளராக இருந்தது சூபாஸ். இவர் அரசியல் ரீதியாக பெரிதாக வளராவிட்டாலும், தோழர்களின் பிரச்சனைகளை ஓரளவு சமூகமாக கையாண்டு வந்தார்.

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

இதனால் பலருக்கு இவர் மீது நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லாவிட்டாலும், இவர் மீது எதிர்ப்பு இருக்கவில்லை.

ஒருநாள் திடீர் என மகாமில் இருந்தவர்களை, கமாண்டோ பயிற்சிக்காக அழைத்துச் செல்வதற்கு வண்டி வந்து நின்றது. அதவேளை எம்மையும் புறப்படும்படி கூறி, அவர்களின் ஜீப்பும் வந்து நின்றது. மகாம் தோழர்கள் கமாண்டோ பயிற்சிக்காக புறப்பட்டபோது, நாம் மகாம் மாற்றப்பட்டோம். அப்போது நாம் பிரிக்கப்பட்டோம். ஜெகன், சலா, சண், நக்கீரன் போன்றோர், இடவெளியில் ஓரத்தாட்டில் இறக்கிவிடப்பட்டனர். மிகுதியான அனரணி, கே.ஆர்.விஜயன், விஜி, சோசலிசம் சிறி, ஆனந்தன், நான் மாதிரித் தொடர்ந்து ஜீப் வண்டியில் பிரயாணம் செய்து, ஒரு மகாமை அடைந்தோம். இம் மகாம் மற்றைய மகாங்களிலும் பார்க்க வேறுபட்டதாக காணப்பட்டது.

மற்றைய மகாம்கள் சவூக்கந்தோப்பை மையமாக வைத்து அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த மகாம் கரும்புத் தோட்டத்தையும், வயல் பகுதியையும், ஒரு கால்வாயையும் கொண்டிருந்தது. இந்த மகாமிற்கு எவ் மகாம் என்று பெயர் இட்டிருந்தனர். அந்த மகாமில் எமக்காக ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டிருந்த கட்டாரத்தில், எம்மை விட்டார்கள். நாம் மீண்டும் இங்கு கைதிகளாக வரையறுக்கப்பட்டோம். இருந்த போதும் எமது நிலை பலருக்கு தெரிந்ததாலும், அந்த மகாம் பொறுப்பாளர் உட்பட பலரும் தோழமை மனங்கொண்டவர்களாக இருந்ததாலும், அங்கு எம்மை இவர்கள் தனிமைப்படுத்தவில்லை. எமது கட்டாரத்தைச் சுற்றி காவலுக்கு பலரைப் போடவில்லை. மாறாக ஒருவரையே அதுவும் சுகயீனப்பட்டவர்களையே பெயருக்கு போட்டிருந்தனர். அங்கு ஒரு சில காலங்கள் இருந்தோம். அந்த மகாமிற்கு பொறுப்பாளராக இருந்தவர், பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தில் பயிற்சி முடித்தவர். அவரின் பெயர் ஞாபகம் இல்லை. அவர் எம்மை நன்கு கவனித்தார். இரவு வேளைகளில் ஒன்று கட்டலின் போது, எம்மையும் அழைப்பார். நாமும் அவர்களிடம் இருந்து எமக்கு தெரிந்தவற்றை தோழர்களின் முன் செய்து காட்டுவோம். இக்காலங்களில் அந்த மகாம் பொறுப்பாளர் எம்முடன் கதைப்பார். அவர் எம்மை உள்வாங்கித் தாரோ தெரியவில்லை. ஒன்று மட்டும் கூறினார், நீங்கள் உமாமகேஸ்வரனுக்கு விசுவாசிகள் போன்று காட்பினீர்கள் என்றால், உங்களை விடுதலை செய்வார்கள் என்றார். இதன்மூலம் சோசலிசம் சிறியும் அனரணியும் மறுத்தனர். அவர்கள் பின் நாமும் மறுத்தோம். அப்போது பொறுப்பாளர் நீங்கள் இப்படியே இருப்பதை விட, நீங்கள் நடித்தீர்கள் என்றால் நான் உங்களுக்காக பரிந்துரை சூபாசிடம் செய்து விடுவீர்களாம் என்றார்.

இதனால் எமக்குள் கதைத்தோம். அப்போது ஆனந்தன் இப்படியே இருந்து சாவதிலும் பார்க்க, மனதளவில் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் வெளியில் நாம் இவர்களின் விசுவாசிகள் என்று வெளிக்காட்பினால், எம்மை நாம் பாதுகாக்கலாம் என்று கூறினார். இதன் பின் அனரணியும் சோசலிசம் சிறியும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அதன் பின்

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

அவ்வாறு நடக்க (நடிக்) ஆரம்பித்தோம். இதைப் பொறுப்பாளரிடமும் கமினோம். அவரும் சரியான முடிவு எனக் கமினி, இது தொடர்பாக மற்றைய வலைகளை நான் பார்க்கிறேன் என்று உறுதியும் அளித்தார். இவ்வாறு நடந்து இரண்டு மீன்து வாரங்களில் அனரணி, கே.ஆர்.விஜயன் இருவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இவர்கள் அங்கிருந்த தோழர்களிடம் சேர்ந்து பயிற்சியும் எடுக்க ஆரம்பித்தனர். அப்போது எமக்கு நடந்தவற்றையும் அவர்களிடம் கமினார். இவர்களின் இச்செயற்பாட்டாலும், இவர்களின் நடத்தையாலும், எம்மீது முகாம் தோழர்களுக்கு அதிகம் நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

இதன் விளைவாக நாம் பகலில் அக்கடாரத்தில் (யாராவது தலமையில் இருந்து வந்தாலும் என்பதற்காக) இருப்போம். இரவில் முகாம் தோழர்களிடம் போய் உறங்குவோம். பெருக்கு நாம் கதைகளாக காணப்பட்டோம். எம்கான சூதந்திரம் அந்த முகாமில் முழுமையாக இருந்தது. ஒரு மாதத்திற்கு மலோக இவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சூபாஸ் வந்து அனரணியையும் கே.ஆர்.விஜயனையும் அழைத்துச் சென்றார். அப்போது என்னையும் விஜியையும் விடுதலை செய்தார். அதன் பின் கதைகள் என்ற

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

பேரவையில் சோசலிசம் சிறியும், ஆனந்தமும் அங்கு இருந்தனர். இதனால் அக் கட்டாரம் அகற்றப்பட்டது. இவர்களும் மூகாமில் தங்கினார்கள். என்ன இவர்கள் பயிற்சி எடுக்க முடியாது. மற்றப்படி அந்த மூகாமில் எல்லாம் சய்யலாம். இவ்வாறு இருக்கையில், நான் விஜி இருவரும் பயிற்சி எடுத்தோம். எனக்கு கால் சுகம் எனமாக இருந்த போதும், பயிற்சி எடுத்தேன். எமக்கு பயிற்சி தந்தவர்கள் எம்மை கட்டாயப்படுத்தி எதையும் சய்யிக்கமாட்டார்கள்.

Written by தமிழ்நாடு கம்

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

Written by தமிழ்நாடு கம்

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

Written by தமிழ்நாடு கம்

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

Written by தமிழ்நாடு கம்

Tuesday, 27 July 2010 20:37 - Last Updated Tuesday, 27 July 2010 20:59

